

عنوان مقاله:

معجزات پیامبران در تفسیر المنار: بررسی و نقد

محل انتشار:

پژوهش نامه نقد آراء تفسیری، دوره 3، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

ساره تنافرد - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

علی اکبر کلانتری - دانشیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

مولفان تفسیر المنار بر این عقیده اند که حمل آیات بر معنای ظاهری شان تنها در صورتی صحیح خواهد بود که آن معنا از لحاظ عقلی محال نباشد. از همین رو در برخورد با آیات حاوی معجزات پیامبران و بلاخص موارد مربوط به زنده شدن مردگان، که عموماً کارهایی خارق العاده را در بر گرفته اند، به گونه ای به تفسیر آیات می پردازند که می توان گفت نتیجه ای جز انکار وقوع معجزات به دنبال ندارد. در این مطالعه ضمن نقد آراء ایشان و با رد ادعای عدم درخواست رویت معجزه توسط قوم عیسی و نیز افزودن ادله ای دیگر بنا داریم نشان دهیم که برپایه قرآن کریم معجزات عیسی (ع) نمی توانسته است صرف تحدی باشد و حتماً وقوع بالفعل داشته است. هم چنین در آیه ۲۵۹ سوره بقره که محتمل است مربوط به عزیر نبی (ع) باشد، با نقد تفسیر دو واژه لبث و عظام در تفاسیر شیعه به نقد آراء بازتابیده در این باره در تفسیر المنار و هم چنین آراء بازتابیده در برخی تفاسیر شیعی خواهیم پرداخت. توضیح این که این مفسران نحوه زنده شدن مردگان در آیه ۲۵۹ سوره بقره را گاه شبیه واقعه روی داده برای اصحاب کهف، و گاه به معنای وقوع مرگ حقیقی برای ایشان انگاشته اند. بنا است در این مطالعه از این رای دفاع کنیم که برپایه قرآن هر دو رای از احتمال وقوع یک سانی برخوردار اند و از این رو بحث فاقد ثمره عملی خواهد بود؛ زیرا در هر حال مراد خدا در نشان دادن چگونگی زنده کردن مردگان به شخص مذکور در زنده شدن مرکب او محقق گشته است.

کلمات کلیدی:

تفسیر المنار، تفسیر عقلی، معجزات عیسی (ع)، رستاخیز، عزیر نبی، بقره/ ۲۵۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684722>

